Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 28. juni 1977

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om baklygter på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

(77/539/EØF)

(EFT L 220 af 29.8.1977, s. 72)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	Side	dato
►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 284 af 10.10.1978, s. 11 (77/539/EØF)

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 28. juni 1977

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om baklygter på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

(77/539/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer skal opfylde i henhold til de enkelte staters lovgivning, omfatter blandt andet baklygter;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor påkrævet, at ensartede forskrifter vedtages af samtlige medlemsstater enten som tillæg til eller i stedet for deres nugældende bestemmelser særlig med henblik på, at fremgangsmåden for EØF-standardtypegodkendelse i henhold til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ([3]) kan anvendes for alle køretøjstyper;

fælles forskrifter for montering af lygter og lyssignalapparater på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil er fastsat af Rådet ved direktiv 76/756/EØF ([4]);

gennem en harmoniseret fremgangsmåde ved typegodkendelse for baklygter kan den enkelte medlemsstat kontrollere, om de fælles forskrifter for fremstilling og afprøvninger er overholdt, og underrette de øvrige medlemsstater herom ved fremsendelse af en kopi af det typegodkendelsesskema, der udstedes for hver type baklygte; anbringelse af et EØF-godkendelsesmærke på alle typer, der er fremstillet i overensstemmelse med den godkendte type, overflødiggør en teknisk kontrol med disse lygter i de øvrige medlemsstater;

det er vigtigt, at der tages hensyn til de tekniske forskrifter, der på dette område er vedtaget af FN-organet Den økonomiske kommission for Europa i dets regulativ nr. 23 (Uniform provisions concerning the approval of motor vehicle fog lights) ([5]), der som bilag er knyttet til Agreement of March 20, 1958 concerning the adoption of uniform conditions for approval and reciprocal recognition of approval of motor vehicle equipment and parts;

indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjer indebærer en gensidig anerkendelse medlemsstaterne imellem af den kontrol, som hver af dem udøver på grundlag af de fælles forskrifter —

([1]) EFT nr. C 118 af 6. 5. 1977, s. 29.
([2]) EFT nr. C 114 af 11. 5. 1977, s. 3.
([3]) EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.
([4]) EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 1.
([5]) Dokument fra Den økonomiske kommission for Europa E/ECE/324/E/ECE/TRANS/505 — rev. 1/Add. 22 af 20. 8. 1971.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Den enkelte medlemsstat meddeler EØF-komponenttypegodkende's for enhver type baklygte, der er i overensstemmelse med fremstillings- og afprøvningsforskrifterne i bilag 0, II, III og IV.

2. Den medlemsstat, der har meddelt EØF-typegodkendelse, træffer — om fornødent i samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater — de nødvendige foranstaltninger til i påkrævet omfang at kontrollere, at produktionen er i overensstemmelse med den godkendte type. Kontrollen begrænses til stikprøver.

Artikel 2

Medlemsstaterne tildeler fabrikanten eller dennes befuldmægtigede et EØF-godkendelsesmærke som vist i bilag II for hver type baklygte, som de godkender i medfør af artikel 1.

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at hindre, at der anvendes mærker, som kan medføre at baklygter, for hvilke der er meddelt typegodkendelse i medfør af artikel 1, forveksles med andre anordninger.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører udførelse eller funktion af baklygter, forbyde salg af disse, når de er forsynet med EØF-godkendelsesmærke.

2. En medlemsstat kan dog forbyde salg af baklygter, som er forsynet med EØF-godkendelsesmærke, men som systematisk afviger fra den godkendte type.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og begrunder samtidig sin beslutning.

Artikel 4

De kompetente myndigheder i den enkelte medlemsstat tilsender inden en måned de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater kopier af godkendelsesskemaer, hvoraf en model er vist i bilag I, for hver type baklygte, for hvilke de meddeler eller nægter typegodkendelse.

Artikel 5

1. Konstaterer en medlemsstat, der har meddelt en EØF-typegodkendelse, at flere med samme EØF-typegodkendelsesmærke forsynede baklygter ikke er i overensstemmelse med den type, den har typegodkendt, træffer den de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at produktionen bringes i overensstemmelse med den godkendte type. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat underretter de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om de trufne foranstaltninger, der, hvis uoverensstemmelsen er systematisk, vil kunne medføre inddragelse af EØF-typegodkendelsen. Disse myndigheder træffer de samme foranstaltninger, når de af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat underrettes om sådan manglende overensstemmelse.

2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne underretter inden en måned hinanden om unddragelse af en meddelt EØF-typegodkendelse og om grundene hertil.

▼B

Artikel 6

Enhver afgørelse truffet på grundlag af de til gennemførelse af dette direktiv udstedte bestemmelser, hvorved en typegodkendelse nægtes eller inddrages, eller hvorved der udstedes forbud mod salg eller brug, skal nøje begrundes. Sådanne afgørelser skal meddeles de pågældende med oplysning om de i henhold til medlemsstaternes lovgivning foreliggende retsmidler om om fristerne for disses anvendelse.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse for et køretøj af grunde, som vedrører baklygter, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan ikke nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagen eller brug af køretøjer af grunde, som vedrører baklygter, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 9

Ved køretøjer forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer med eller uden karrosseri, som er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst 4 hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed over 25 km/t samt påhængskøretøjer til sådanne køretøjer med undtagelse af skinnekøretøjer, traktorer og maskiner til landbrugs- eller skovbrugsformål samt entreprenørmateriel.

Artikel 10

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling, vedtages i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne iværksætter de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv inden for 18 måneder efter meddelelsen heraf og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om teksten til de væsentlige ved lov fastsatte bestemmelser, de måtte vedtage på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAGSFORTEGNELSE

BILAG 0 ([1]):	Definitioner, almindelige forskrifter, lysstyrke, afprøvnings-bestemmelser, lysets farve, produktionens overensstemmelse
BILAG I:	Model for EØF-typegodkendelsesskema
BILAG II:	Forskrifter for EØF-typegodkendelse og -mærkning
BILAG III ([1]):	Fotometriske målinger
BILAG IV ([1]):	Lysets farve, trikromatiske koordinater

([1]) De tekniske krav i bilagene er de samme som kravene i regulativ nr. 23 fra Den økonomiske kommission for Europa; især er opdelingen i punkter den samme; dette er grunden til, at hvis der for et punkt i regulativ nr. 23 ikke findes noget tilsvarende punkt i dette direktiv, er dets nummer angivet i parentes til orientering.

▼B

BILAG 0

DEFINITIONER, ALMINDELIGE FORSKRIFTER, LYSSTYRKE, AFPRØVNINGSBESTEMMELSER, LYSETS FARVE, PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

1. DEFINITION

1.1. *Baklygte*

Ved »baklygte« forstås en lygte, der har til formål at oplyse vejen bag køretøjet og at advare andre trafikanter, om at køretøjet bakker eller skal til at bakke.

1.2. *Referenceakse*

Ved »referenceakse« forstås lyssignalets karakteristiske akse, der fastlægges af lygtefabrikanten og tjener som udgangsretning (H = 0°, V = 0°) for synsfelterne ved de fotometriske målinger og ved monteringen på køretøjet.

1.3. *Referencecentrum*

Ved »referencecentrum« forstås det af lygtefabrikanten angivne skæringspunkt mellem referenceaksen og lysåbningens flade.

1.4. *Typer af baklygter*

Ved »typer af baklygter« forstås baklygter, som ikke udviser væsentlige indbyrdes forskelle, som især kan vedrøre følgende punkter:

1.4.1. fabriksmærke eller firmamærke,

1.4.2. det optiske systems kendetegn,

1.4.3. bestanddele, som kan ændre den optiske virkning gennem refleksion, refraktion eller absorption,

1.4.4. lampetype.

(2.)

(3.)

(4.)

5. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

5.1. Hvert af de i punkt 1.2.3 i bilag II omhandlede prøveeksemplarer skal være i overensstemmelse med de i nedennævnte punkter angivne forskrifter.

5.2. Baklygterne skal være konstrueret og fremstillet således, at de ved normal brug og til trods for de rystelser, de derved kan blive udsat for, forbliver funktionssikre og bevarer de i dette direktiv påbudte kendetegn.

6. LYSSTYRKE

6.1. Lysstyrken fra hvert af de i pkt. 1.2.3 i bilag II omhandlede to prøveeksemplarer må ikke være mindre end, henholdsvis større end, de nedenfor angivne mindste- og størsteværdier, og den skal måles i forhold til referenceaksen i de nedenfor viste retninger (udtrykt i vinkelgrader med referenceaksen).

6.2. Styrken langs med referenceaksen må ikke være mindre end 80 cd.

6.3. Lysstyrken må i alle de retninger, i hvilke lyset kan ses, ikke overstige:

— 300 cd i vandret plan eller højere, eller

— 600 cd under vandret plan.

6.4. I enhver anden i bilag III vist måleretning må lysstyrken ikke være mindre end det i bilaget angivne minimum.

▼B

7. AFPRØVNINGSBESTEMMELSER

7.1. Alle målinger udføres med farveløse målelamper, der hører til en til anordningen godkendt type, og som er således reguleret, at de frembringer den normale lysstrøm, som er foreskrevet for den pågældende type lamper.

8. LYSETS FARVE

8.1. Lyset skal være hvidt. I tilfælde af tvivl kontrolleres farven på grundlag af den i bilag IV givne definition på hvidt lys.

9. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

9.1. Enhver baklygte, som er forsynet med et EØF-komponenttypegodkendelsesmærke, skal være i overensstemmelse med den godkendte type og opfylde de fotometriske krav, som er anført i pkt. 6 og 8. Dog kan kravene til minimumslysstyrken (målt med en målelampe, som omhandlet i pkt. 7) for en hvilken som helst anordning, der er prøveudtaget af en serieproduktion, begrænses i hver af de pågældende retninger til 80 % af de minimumsværdier, som er foreskrevet i pkt. 6.

(10.)

(11.)

▼B

BILAG I

MODEL FOR EØF-KOMPONENTTYPEGODKENDELSESSKEMA

Maksimalt format: A 4 (210 × 297 mm)

Myndighedens navn

Oplysninger om meddelelse, nægtelse eller inddragelse af EØF-komponenttypegodkendelse for en type baklygte

Typegodkendelsesnummer .....

1. Type baklygte .....
2. Type(r) lampe(r) .....
3. Baklygtens fabriks- eller firmamærke .....
4. Fabrikantens navn og adresse .....
5. Eventuelt navn og adresse på fabrikantens befuldmægtigede .....
   .....
6. Indgivet til EØF-typegodkendelse den .....
7. Teknisk tjeneste som varetager afprøvningen .....
   .....
8. Afprøvningsrapportens dato .....
9. Afprøvningsrapportens nummer .....
10. Dato for meddelelse/nægtelse/inddragelse af EØF-komponenttypegodkendelse (1) .....
    .....
11. Fælles EØF-komponenttypegodkendelse meddelt på grundlag af pkt. 3. 3 i bilag II for en lygte- og lyssignalenhed, som omfatter flere lygter og/eller lyssignaler og særlig: .....
    .....
12. Dato for meddelelse/nægtelse/inddragelse af fælles EØF-komponenttypegodkendelse (1)
    .....
13. Sted .....
14. Dato .....
15. Underskrift .....
16. Vedlagte tegning nr. ..... angiver data og montageforskrifter for montering af anordningen på køretøjet samt for anordningens referenceakse og referencecentrum
17. Eventuelle bemærkninger .....
    .....

(1) Det ikke gældende overstreges.

▼B

BILAG II

FORSKRIFTER FOR EØF-KOMPONENTTTYPEGODKENDELSE OG -MÆRKNING

1. BEGÆRING OM EØF-KOMPONENTTYPEGODKENDELSE

1.1. Begæring om EØF-typegodkendelse indgives af indehaveren af fabriks- eller firmamærket eller af dennes befuldmægtigede.

1.2. For hver type baklygte skal begæringen være ledsaget af:

1.2.1. en kortfattet teknisk beskrivelse, der især indeholder oplysning om typen af den eller de foreskrevne glødelampe(r), der skal svare til forskrifterne fra ►C1 Den internationale elektrotekniske Kommission (CEI); ◄

1.2.2. tilstrækkeligt detaljerede tegninger i tre eksemplarer til at typen kan identificeres og med angivelse af geometriske data for montering på køretøjet, samt den observationsakse, som ved afprøvning skal tages som referenceakse (horisontalvinkel H = 0°, vertikalvinkel V = 0°) og det punkt, der ved disse afprøvninger skal anvendes som referencecentrum;

1.2.3. to prøveeksemplarer.

2. PÅSKRIFTER

2.1. Prøveeksemplarerne af en baklygtetype, som indgives til EØF-typegodkendelse, skal være forsynet med:

2.1.1. ansøgerens fabriks- eller firmamærke; dette mærke skal være let læseligt og må ikke kunne udslettes;

2.1.2. angivelse af foreskrevne glødelamper; denne angivelse skal være let læselig og må ikke kunne udslettes;

2.1.3. om nødvendigt for at undgå fejltagelser ved montering af baklygten på køretøjet ordet »TOP« angivet vandret på den øverste del af lygteglasset;

2.1.4. en flade af tilstrækkelig størrelse til EØF-typegodkendelsesmærket og de yderligere symboler, som angives i pkt. 4; denne plads angives på de i pkt. 1.2.2 nævnte tegninger.

3. EØF-KOMPONENTTYPEGODKENDELSE

3.1. Såfremt samtlige de i henhold til pkt. 1 indgivne prøveeksemplarer opfylder bestemmelserne i bilag 0, II, III og IV, meddeles EØF-komponenttypegodkendelse, og et typegodkendelsesnummer tildeles.

3.2. Dette nummer tildeles ikke til nogen anden type baklygte.

3.3. Såfremt EØF-komponenttypegodkendelse begæres for en type lygte og lyssignalenhed, der omfatter en baklygte og andre lygter eller lyssignaler, kan et fælles EØF-typegodkendelsesmærke tildeles under forudsætning af, at denne lygteenhed svarer til forskrifterne i dette direktiv, og at hver enkelt af de andre lygter og lamper, som indgår i den lygte- og lyssignalenhed, for hvilken EØF-typegodkendelsen er begæret, svarer til det særdirektiv, som gælder for dem.

4. MÆRKNING

4.1. Enhver baklygte, som er i overensstemmelse med en godkendt type i henhold til dette direktiv, skal være forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke.

4.2. Dette mærke består af et rektangel, i hvilket er anbragt et »e« fulgt af kendingsnummer eller -bogstaver for den medlemsstat, som har meddelt EØF-typegodkendelsen:

1 for Tyskland,

2 for Frankrig,

3 for Italien,

4 for Nederlandene,

6 for Belgien,

▼B

11 for Det forenede Kongerige,

13 for Luxembourg,

18 for Danmark,

IRL for Irland,

▼A1

▼B E for Grækenland,

samt af et EØF-typegodkendelsesnummer svarende til nummeret på det EØF-typegodkendelsesskema, som er udstedt for typen.

4.3. EØF-komponenttypegodkendelsesmærket udbygges med det supplerende symbol »AR«.

4.4. EØF-komponenttypegodkendelsesnummeret skal være anbragt et vilkårligt sted i nærheden af rektanglet, der omslutter bogstavet »e«.

4.5. EØF-komponenttypegodkendelsesmærket og de supplerende symboler skal anbringes på lygteglasset eller et af lygteglassene således, at de ikke kan udslettes og er let læselige, også når lysenhederne er monteret på køretøjet.

4.6. I tillægget er vist et eksempel på EØF-komponenttypegodkendelsesmærket suppleret med den ovennævnte ekstra angivelse, hvori bogstaverne A og R er »flettet sammen«.

4.7. I tilfælde af tildeling af et fælles EØF-komponenttypegodkendelsesnummer, som fastsat i pkt. 3.3, for en lygte- eller lyssignalenhed, der omfatter en baklygte og andre lygter eller lyssignaler, kan der anbringes et fælles EØF-typegodkendelsesmærke, som omfatter:

— et rektangel, hvori er anbragt bogstavet »e« fulgt af kendingsnummer eller kendingsbogstaver for den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelsen,

— et EØF-komponenttypegodkendelsesnummer,

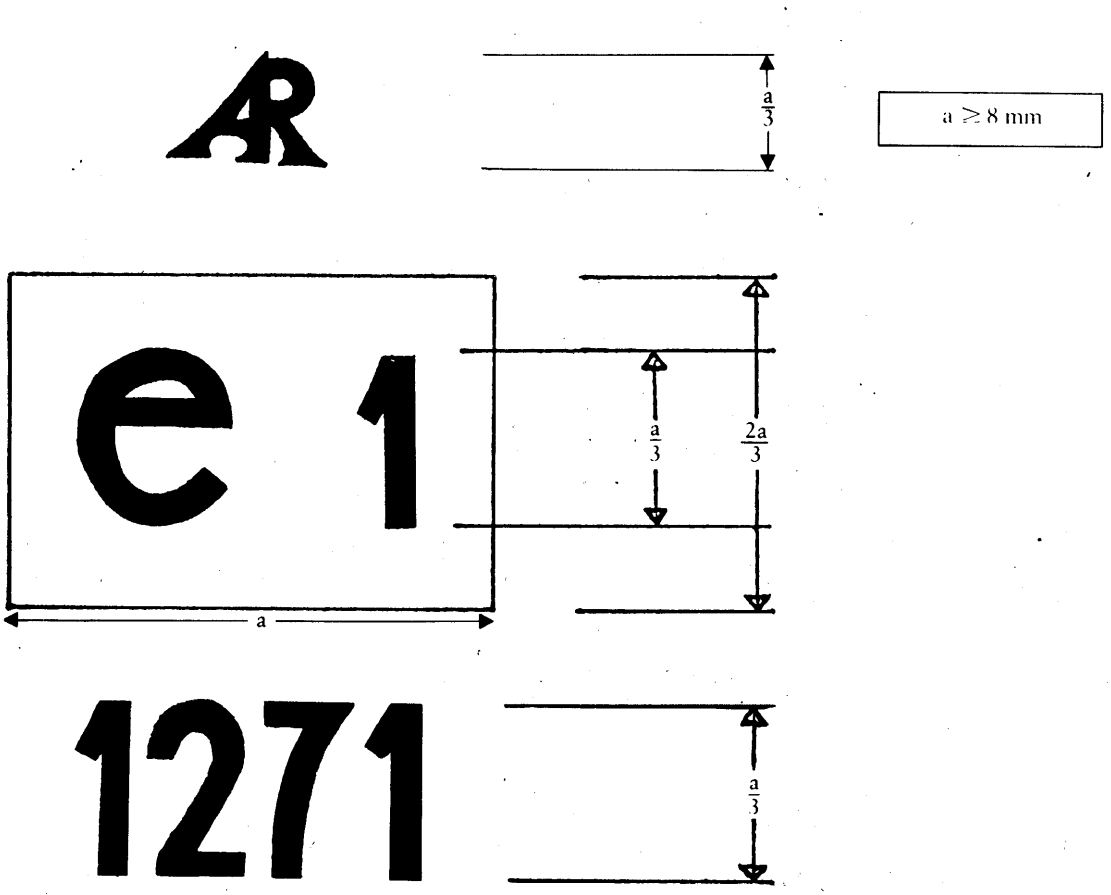
— de yderligere symboler, som er foreskrevet i de forskellige direktiver, i medfør af hvilke EØF-typegodkendelsen er meddelt.

4.8. Dimensionerne af de forskellige enkeltheder i dette mærke må ikke være mindre end den største minimumsdimension for de individuelle mærker, som er foreskrevet i de direktiver, i medfør af hvilke der er meddelt EØF-typegodkendelse.

▼B

Tillæg

Eksempel på EØF-komponenttypegodkendelsesmærke

Den anordning, som er forsynet med det viste EØF-typegodkendelsesmærke, er en baklygte, som er EØF-typegodkendt i Tyskland (e 11) under nr. 1271.

▼B

BILAG III

FOTOMETRISKE MÅLINGER

1. MÅLEMETODER

1.1. Ved fotometriske målinger skal forstyrrende tilbagekastninger undgås ved en passende blænding.

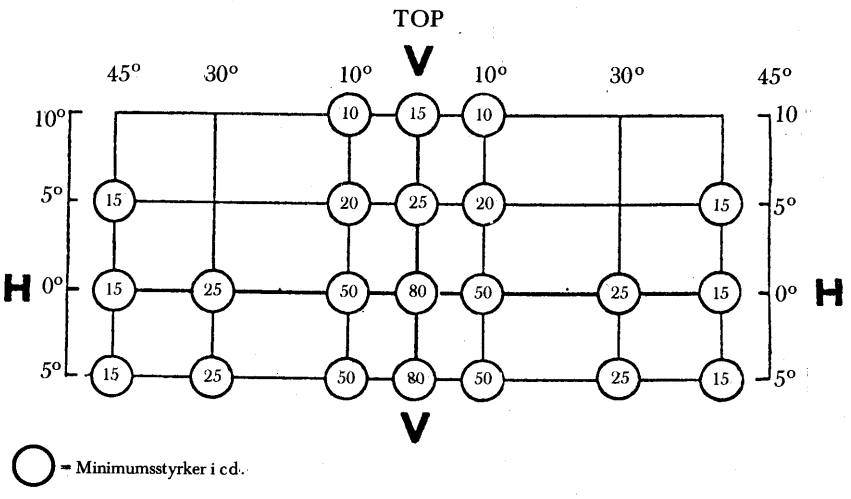
1.2. Såfremt måleresultaterne anfægtes, udføres målinger således at:

1.2.1. måleafstanden er således, at loven om omvendt proportionalitet med afstandens kvadrat finder anvendelse;

1.2.2. måleapparatet er således, at modtagerens vinkelåbning set fra signallysets referencecentrum ligger mellem 10′ og 1°;

1.2.3. kravet til styrke for en bestemt observationsretning anses for at være opfyldt, når dette krav er opfyldt i en retning, der ikke afviger med mere end 15′ fra observationsretningen.

2. MÅLEPUNKTER UDTRYKT I VINKELMÅL MED REFERENCEAKSEN OG MINIMALE VÆRDIER FOR LYSSTYRKEN

2.1. Retningen H = 0° og V = 0° svarer til referenceaksen (på køretøjet vil den være vandret og parallel med køretøjets vandrette midterplan og orienteret i den påbudte iagttagelsesretning). Den går igennem referencecentret. De anførte værdier på oversigten giver for de forskellige måleretninger minimallysstyrkerne i cd.

2.2. Såfremt en lygte eller signallys ved en visuel undersøgelse synes at vise betydelige lokale styrkevariationer kontrolleres det, at ingen lysstyrke målt mellem to af de ovennævnte måleretninger ligger under 50 % af den laveste af de to styrker, der er foreskrevet for disse måleretninger.

▼B

BILAG IV

LYSETS FARVE

TRIKROMATISKE KOORDINATER

HVIDT:	grænse imod blåt:	$x \geqslant 0{,}310$
	grænse imod gult:	$x \leqslant 0{,}500$
	grænse imod grønt:	$y \leqslant 0{,}150 + 0{,}640\ x$
	grænse imod grønt:	$y \leqslant 0{,}440$
	grænse imod purpur:	$y \geqslant 0{,}050 + 0{,}750\ x$
	grænse imod rødt:	$y \geqslant 0{,}382$

Til kontrol af disse kolorimetriske kendetegn anvendes en lyskilde med farvetemperatur 2 854 K svarende til belysningsmidlet A i henhold til Den internationale Belysningskommission (CIE).